

Algú ho havia de dir

Jordi Romañach
fa una advertència
sobre els perills de
la dependència de
les noves
tecnologies.
JAUME SOLER

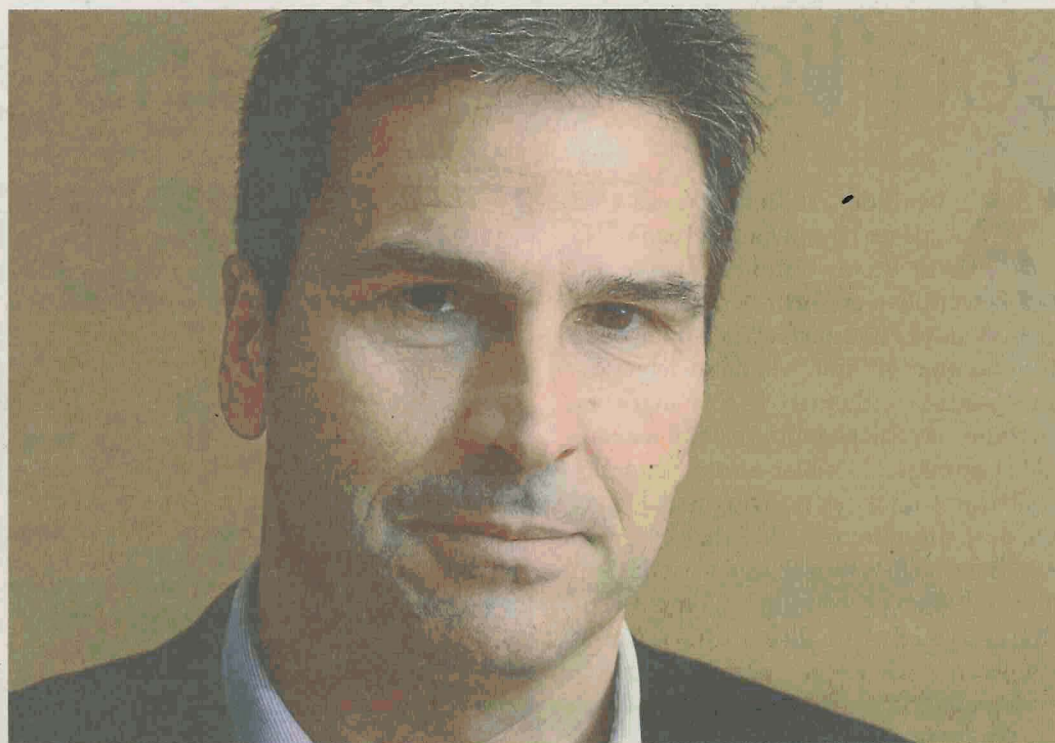
Jordi Romañach (Barcelona, 1965) és llicenciat en ciències de la informació i diplomat en publicitat, màster en informació econòmica i ha fet el programa d'estratègies de patrocini esportiu i mecenatge cultural d'Esade. Des del 1991 és cap de premsa i comunicació d'una gran empresa. Començo amb aquestes dades fredes perquè és un perfil professional d'algú que hauria de mostrar-se favorable sense reserves a les noves tecnologies, la immediatesa de les xarxes i el seu potencial publicitari. I ho està, però amb seny. Per això mira de desemascarar la part nociva del festival digital.

Dieta digital, acompanyat de l'eslògan "*Levanta la vista de la pantalla y recupera el control de tu vida*", és un assaig breu amb un to d'autoajuda allunyat de la carrincloneria habitual en aquesta mena de publicacions. Romañach fa recomanacions evidents, en principi, però que no ho són tenint en compte els molts milions de persones que les ignoren. No hi ha pitjor sord que el que no vol sentir, aquest és el problema.

Precedit d'un pròleg de Manuel Cuyàs, Romañach ofereix i desenvolupa al llarg de deu capítols les informacions i les anàlisis de l'ús de les noves tecnologies i les xarxes socials. Insisteixo, no les demonitza en absolut, fa una crida a la responsabilitat com a usuàries, al sentit comú, sobretot si som pares de nens o joves, més innocents i exposats.

Són moltes les crítiques que hi aboca i argumenta amb rigor, els dubtes que hi planteja. Com ara els beneficis econòmics que generen les xarxes socials –i en treuen profit pocs i, a sobre, eviten tant com poden tributar– i la paradoxa que molts dels usuaris lluitin contra un món globalitzat.

Ja hi ha síndromes com ara el FOMO (*Fear Of Missing Out*) que experimenten persones que s'angoixen si no estan connectades; hi ha

joves amb els polzes tan hàbils per l'ús dels teclats de mòbils i comandaments que assenyalen amb aquests dits; habitar-se a les tasques paral·leles ja està demostrat que redueix la capacitat d'atenció i que les persones afectades estan incapacitades per fer feines que demanin gaire estona seguida de concentració; el rastre del que fem a la xarxa, com ara fotografies i correus privats, hi queda molt més temps del que pensem, fins i tot el president executiu de Google, Eric Schmidt, va declarar que "els joves estan exhibint tants detalls de la seva vida al Facebook que probablement d'aquí a pocs anys voldran canviar-se el nom".

Romañach també alerta de comportaments aparentment *moderns*, com ara iniciar nens cada cop més petits en l'ús de tauletes o comprar mòbils a menors de 8 o 10 anys; tam-

bé posa en dubte el valor del contingut de molts blocs i missatges de Twitter i es fa la pregunta lògica si cal explicar al món el que fem, si realment ens pensem que val tant la pena la nostra vida privada per fer-la pública. Carències afectives de tota mena troben una mena d'atenuant en les xarxes socials, cosa que no fa mal a ningú, tret d'un mateix, si no s'investiuen altres vies.

Tanca el llibre un apartat de recomanacions per no deixar-nos sotmetre per la vida *on-line* i gaudir més de la vida *off-line*. Qui pensa que la problemàtica no l'afecta no ho llegirà o no s'hi veurà reflectit, és evident, però això no treu que algú ho havia de dir i Jordi Romañach ho ha fet, i bé, amb concisió, equilibri i un sentit comú que hauria de ser més generalitzat, cosa que no podem dir. *

DIETA DIGITAL
Jordi Romañach
Editorial:
Plataforma
(Barcelona, 2013)
Pàgines: 126
Preu: 15 euros